

Teacher's Role in Teaching and Reciting Poetry

Sam Mohanlal, Ph.D.

This article in Tamil discusses the form and function of poetry and how poetry is defined in the traditional grammars of Tamil. The focus of the article, however, is on the role and function of teachers in helping students to read and enjoy poetry and on how to create in the students a literary sensibility beyond the literal meaning/s of the poems they read.

Reading poetry and enjoying it should become an integral part of any language arts class. However, in recent decades, the focus of teaching poetry has become very narrow: giving word meaning and meaning of symbols, etc. occupy the major process of teaching poetry. While such meanings are important, the essence of poetry lies beyond literal meaning of the words, phrases and lines.

Recitation with proper intonation and stress and voice modulation needs to be taught. Teachers must be equipped to present models of appropriate recitation. The distinction between prose and poetry is a key element and the teachers should know the difference between the two and should be able to move from one to the other with ease and skill.

செய்யுள் வாசித்தல் – ஆசிரியரின் பங்கும் பயனும்

சாம் மோகன் லால்

பேராசிரியர் மற்றும் துணை இயக்குநர் (ஓய்வு)

இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம்

இந்திய அரசு

மைசூர், கர்னாடகா, இந்தியா

மொழித்திறன் வளர்ச்சி என்பது ஒரு மொழியிலுள்ள நான்கு அடிப்படைத்திறன்களான கேட்டல், பெசுதல், படித்தல், எழுதுதல் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள தேர்ச்சியைப் பொறுத்து அமையும். ஒட்டுமொத்தமான மொழித்திறன் வளர்ச்சிக்கு இந்த நான்கு திறன்களிலும் போதிய திறமை கண்டிப்பாகத் தேவைப்படுகிறது. மேலும், இந்த நான்கு திறன்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாகவும் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒருதிறனில் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டால் பிறதிறன்களில் தேர்ச்சி தானாகவே வந்துவிடும் என்று எண்ணுவது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒரு கருத்தாகும். இதன் காரணமாகவே ஒருவருக்கு நன்றாகப்பேசத் தெரிந்திருக்கலாம் ஆனால், அவரால் தெளிவாகவும் கருத்துக்கோவையாகவும் எழுதத்தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அடிப்படைத்திறனிலும் தனித்தனியாகப் பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மேலே கூறிய நான்கு திறன்களையும் உள்ளீட்டுத்திறன்கள் மற்றும் வெளியீட்டுத்திறன்கள் என்று இரண்டாகப் பிரித்தறியலாம். உள்ளீட்டுத்திறன்கள் என்பது கேட்டல், படித்தல் என்ற இரண்டிணைக் குறிக்கும். வெளியீட்டுத்திறன்கள் எழுதுவதையும் பேசுவதையும் குறிக்கும். பேசும் திறன் பொதுவாக மேடைப்பேச்சு, உறவினர்களிடம் கலந்துரையாடுதல், விரிவுரையாற்றுதல், சமயச்சொற்பொழிவு போன்ற பலவகைப் பேச்சுவகைகளைக் குறிக்கும். மேலேகூறப்பட்ட ஒவ்வொரு வகைப் பேச்சிலும் திறமையை வளரச்செய்வதற்கு வெவ்வேறான பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

உள்ளீட்டுத்திறனுள் ஒன்றான படிக்கும் திறன் ஒரு முக்கியமான திறனாகும். இது பிற திறன்களின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒருவர் பல புத்தகங்களையும் பிற செய்திகளையும் படிக்கும் போது அவருடைய அறிவு வளர்ச்சி அடைவதோடல்லாமல் மொழியில் தேர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. மேலும், சொற்களஞ்சியத்தின் பெருக்கத்திற்கும் படித்தல் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. பொதுவாகப் பொருளுணர்ந்து படிக்கும் போது கீழ்வரும் **ஏழு** கருத்துகளை ஒருவர் கடைபிடிக்கவேண்டும். அவையாவன,

1. தனித்தனியாகச் சொற்களின் பொருள்களைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல்
2. தொடரின் வெளிப்படையான பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்
3. தொடரிலுள்ள மறைமுகமான பொருளைப் பற்றிய அறிவு
4. உணர்ந்து கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்ப இடைவெளி விட்டுப் படிக்கும் முறை
5. குரல் ஏற்றத்தாழ்வுடன் படித்தல்
6. படிக்கும்பொழுது பிறருக்கும் பொருளை உணர்த்தும் திறன்
7. பகுப்பாய்வு செய்து படிப்பதன் வாயிலாகப் பாடல்களில் மறைந்திருக்கும் சொற்களை ஊகித்துணர்ந்து அதன் வாயிலாகத் தன் பட்டறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுவதோடு கேட்கிறவரின் சிந்தனையையும் தூண்டச் செய்யும் திறன்

ஒருவர் படித்தல் திறனில் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியை மதிப்பிடும்பொழுதும் கூட மேற்கூறிய ஏழு கருத்துகளின் அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். படித்தல் திறனில் பயிற்சி பெறும்போது உரை நடையைப் படிப்பதில் கடைபிடிக்கவேண்டிய வழிமுறைகளுக்கும் செய்யுள் படிக்கும் போது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விதிகளுக்கும் இடையே ஒருசில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதன் காரணமாகவே உரைநடையைத் திறன்படப் படிக்கும் ஒருவரால் செய்யுளை நம்பிக்கையுடன் படிக்கமுடியாத ஒரு சூழல் ஏற்படுகிறது. மாணவருக்குச் செய்யுள் வாசிப்பதில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு முன்னர் முதலாவதாகச் செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்குமுள்ள அடிப்படை மொழி வேறுபாடுகளை மாணவர்கள் தெரிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

செய்யுளும் உரைநடையும்

செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்குமுள்ள முக்கியமான வேறுபாடுகளாகக் கீழ்வரும் ஒரு சில கருத்துகளைக் கூற முடியும். பொதுவாக உரைநடையைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாராலும் பின்பற்றப்படவேண்டிய தனிப்பட்ட விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இவ்விதிமுறைகள் வாக்கிய அமைப்பு, இலக்கண விதிகள், கோவையான கருத்தமைப்பு முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்த விதிமுறைகளை ஓர் உரைநடை ஆசிரியர் மீறினால் அந்த மொழி பேசும் சமுதாயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கலாம். ஆனால், செய்யுள் ஆசிரியர் இத்தகைய விதிகளைக் கடைபிடிக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. அதாவது, செய்யுளில் இலக்கண விதிகளில் விலக்கு இருக்கலாம், எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகிய இலக்கணக் கூறுகள் பல அவற்றிற்குரிய இடங்களில் அமையாமல் வாக்கியத்தின் வேறுஇடங்களிலோ அல்லது மறைந்தோ, தொக்கியோ நிற்க வாய்ப்பிருக்கிறது. பல விடுபட்ட கருத்துகள் கூட செய்யுளில் இருக்கலாம், ஊகித்து உணர்ந்துகொள்வதற்கான பல செய்திகளும் மறைந்து காணப்படலாம். கவிஞன் கூறவேண்டிய எல்லாச் செய்திகளையும் பாட்டில் சொல்வதில்லை. இது பொருள் இடைவெளிக்கு (semantic gap) வழிவகுக்கிறது. இந்தப் பொருள் இடைவெளியானது பெரும்பாலும் கவிதையிலுள்ள சொல்லாற்றலால் நிரப்பப்படுகிறது. ஒரு சொல் அதனுடைய நேரான பொருளோடு மறைமுகமான வேறு சில பொருள்களையும் செய்யுளில் உள்ளடக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தப் பொருளையும் மொழிச்சூழலைப் பயன்படுத்திப் படிக்கிறவர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். புறநிலை அமைப்பு புதைநிலை அமைப்பு என்று இரு அமைப்புகளுள்ள வாக்கியங்களையும் செய்யுளில் காணமுடிகிறது. இந்த அமைப்புகள் மாறும்பொழுது வரிசை மாற்றம், சொற்கள் கெடுதல், சொற்கள் சேர்தல் ஆகிய மாற்றங்களையும் செய்யுளில் காணமுடிகிறது. மேலும், செய்யுளில் முற்றுப்பெறாத வாக்கியங்களையும் பார்க்க முடியும். எதுகை, மோனை, வண்ணம் முதலியவற்றிற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் தந்து எழுதப்படும் செய்யுள்களையும் அனேகமாகக் காணமுடிகிறது. மு. வரதராசனார் **செய்யுள், உரைநடை, பாட்டு** இந்த மூன்றையும் வெறுபடுத்தும்போது இவ்வாறு கூறுகிறார். 'பாட்டு, அழகிய வடிவம் உடையது, ஒலிநயம் உடையது, அதற்குத் துணைஉறுப்புகளான எதுகை, மோனை முதலியனவும்

உடையது. ஆகையால் அது உரைநடைக்கு வேறுபட்டது. பாட்டு செய்யுளுக்கு மாறானது அன்று. உணர்ச்சியும் கற்பனையும் பொருந்திய செய்யுள் எல்லாம் பாட்டு எனத் தகும்' உரைநடை மொழி அமைப்பிலிருந்து மேலே கூறிய வேறுபாடுகள் பல உள்ள செய்யுளும் பாட்டும், செய்யுள் நடை என்ற ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. செய்யுளைப் படிக்க முயற்சி செய்கிறவர் இத்தகைய வேறுபாடுகளை எதிர்கொள்வதால் அவருக்கு ஒரு செய்யுளைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேவையான செய்யுட்களுக்கே உரிய சிறப்பு மொழி நடையைப் பற்றிய அறிவு, மேலும், அவற்றைத் திறன்படப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதில் பயிற்சி முதலியன கண்டிப்பாகத் தேவைப்படுகிறது.

ஒரு செய்யுளைப் படிப்பதில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பொழுது ஆசிரியர் கடைபிடிக்கவேண்டிய ஒரு சில குறிப்புகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், ஓர் ஆசிரியர் செய்யுள் வாசிப்பதில் பயிற்சி கொடுக்க முற்படும்பொழுது செய்யுளைக்குறித்து இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள பொதுவான கருத்துகளை மனதில் கொண்டு, தன் பட்டறிவையும் பயன்படுத்திக் கற்றுக்கொடுக்கும் செய்யுளின் பின்புலம், கருத்து, மொழி நடை, செய்யுளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒலிகளின் பயன்பாடு, ஆச்சரியக் குறியீடுகளின் பயன்பாடு, பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உவமை, அடுக்குத்தொடர்கள், பொருள் இடைவெளி, பண்பாடு தொடர்பான கருத்துகள் முதலியவற்றைப் பிரித்தறிந்து, பகுப்பாய்வு செய்து அதன் அடிப்படையில் மாணவர்களைப் பொருளுணர்ந்து படிக்கச்செய்யவேண்டும்.

செய்யுள் படித்தல்

செய்யுள் படிக்கும் ஒருவர் முக்கியமாகக் கீழ்வரும் மூன்று குறிக்கோள்களை முன்னிறுத்தி அவற்றில் தங்கள் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1. செய்யுளின் அமைப்பின் அடிப்படையில் பொருளுணர்ந்து படிக்கும் திறன் (ஆழ்ந்து நுகர்தல்).
2. செய்யுளின் இலக்கிய நயத்தை உணர்ந்து படிக்கும் திறன் (திறனாய்வு செய்தல்).

3. தனக்குள்ளும் செய்யுள் இயற்றும் படைப்பாற்றல் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கோடு படிக்கும் திறன் (படைத்து நுகர்தல்).

I செய்யுளின் அமைப்பின் அடிப்படையில் பொருளுணர்ந்து படிக்கும் திறன்

செய்யுள் படிப்பதில் பயிற்சி

செய்யுள் படிப்பதில் பயிற்சி பெறும்பொழுது கீழ்வரும் மூன்று படிநிலைகளின் அடிப்படையில் பயிற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

1. பாடலாசிரியரால் செய்யுள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூல வடிவத்தில் மாற்றம் ஒன்றும் செய்யாமல் படித்தல்

குறிக்கோள்: பொதுவாகச் செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் ஒலிச்சேர்க்கைகள் உரைநடை வாக்கியங்களில் இருப்பதில்லை. மேலும், அரிய சந்தி வகைகளையும் செய்யுள் அடிகளில் காணமுடிகிறது. இவ்வமைப்புகளை உச்சரிப்பதில் உரிய பட்டறிவும் தேர்ச்சியும் இல்லாமல் இருந்தால் ஒருவரால் இவற்றைப் படிப்பதில் சிக்கல் ஏற்படும். முக்கியமாக வெவ்வேறு ஒலிச்சேர்க்கையுள்ள சொற்களைப் பயிற்சி மாணவர்கள் திறன்பட உச்சரிப்புப் பிழையின்றி உச்சரிக்கிறார்களா என்பதை மதிப்பீடு செய்வதற்கு இந்தப்பயிற்சி இன்றியமையாததாகும். ஆனால், முதல் நிலையிலான இந்தப் படிப்பின்போது செய்யுளின் முழுமையான பொருள் விளங்காமல் இருக்க வாய்ப்பு அதிகம். கீழ்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலில் வருகிற **யானேயீண்டை, வெரீஇக்கான, தூண்டிலினிவக்கும், கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே, தோழிஇ யாவதும்** போன்ற அடிகளை உச்சரிக்கும்போது, பயிற்சி மாணவரின் திறன் வெளிப்படுகிறது.

- i). யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே

யேனெல் காவலர் கவணொலி வெரீஇக்

கான யானை கைவிடு பசங்கழை

மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்

- ii) கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே

குறுந்தொகை 54

அம்ம வாழி தோழிஇ யாவதும்

----- குறுந்தொகை 77

2. செய்யுளில் வருகிற எல்லாச் சொற்களின் பொருட்களையும் தனித்தனியாகத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றின் பொருளுக்கேற்பப் பிரித்துப் படித்தல்

குறிக்கோள்: இந்த நிலையில் படிக்கப்படும் செய்யுளின் முழுமையான பொருள் பயிற்சியாளருக்குத் தெரிந்து விடும். மேலும், தனித்தனிச் சொற்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதன் வாயிலாகச் செய்யுளைத் தெளிவாகப் பிரித்துப் படிக்கவேண்டிய இடங்களில் பிரித்துப் படிக்க முடிகிறது. இருப்பினும், பாடலின் பொருளையும் கருத்துகளையும் அவற்றின் வரிசைப்படி தெரிந்து கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படலாம். ஏனென்றால், செய்யுளாசிரியர்கள் செய்யுளின் எதுகை, மோனை, ஓசை முதலியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகச் செய்யுள்களில் வரும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பெரும்பாலும் அவற்றில் இடம்பெறும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் அமைவதில்லை.

பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட வடிவம்

யானே ஈண்டையேனே: என் நலனே

ஏனல் காவலர் கவண் ஒலி வெரீஇக்

கான யானை கை வீடு பசுங் கழை

மீர் எறி தூண்டிலின் நிவக்கும்

கானக நாட்டுனாடு. ஆண்டு, ஒழிந்தன்றே.

3. பொருளுக்கேற்பச் சொற்களைத் தகுந்த இடங்களில் கொண்டு கூட்டிப் படித்தல்.

குறிக்கோள்: பாடலின் பின்புலம், கருத்துக்கோவை, சொற்களின் பயன்பாடு, உவமைகளைத் திறன்படக் கையாளும் வழிமுறைகள் முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதல். இந்நிலை மாணவனின் படைப்பாற்றல் திறன் வளர்ச்சியின் முதல் படி எனலாம்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறுந்தொகைப் பாடலின் மூல வடிவத்தையும் எவ்வாறு கருத்துக்கேற்ப அதன் சொற்களை வரிசைப் படுத்தவேண்டும் என்பதையும் கவனிக்கவும்.

மூல வடிவம்:

இளமை பாரார் வளநசைஇச் சென்றோர்
இவணும் வாரா ரெவண ரோவெனப்
பெயல்புறந் தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகுமுகை யிலங்கெயி றாக
நகுமே தோழி நறுந்தண் காரே

குறுந்தொகை: 126

கருத்துக்கேற்ப வரிசைப்படுத்திப் பிரித்த வடிவம்

- (2) இளமை பாரார் (3) வளம் நசைஇச் சென்றோர்
(4) இவணும் வாரார் (5) எவணரோ என
(7) பெயல் புறம் தந்த (8) பூ கொடி முல்லைத்
(9) தொகு முகை இலங்கு எயிறு ஆக
(10) நகுமே (1) தோழி (6) நறு தண் காரே

சொற்பொருள்: (கருத்துக்கேற்ப சொற்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட வடிவம்)

(1)தோழி(2)என் இளமையின் அருமையைப் பார்க்காமல்(3)பொருளை விரும்பி என்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர்(4)இங்கு இன்னும் வந்து சேரவில்லை (5)எங்கு இருக்கிறாரோ என்று நான் எண்ணி இருக்கிறேன்(6)குளிரான கார்காலம்(7)மழையால் பாதுகாக்கப்பட்ட(8)பூவையுடைய முல்லைக்

கொடியானது(9)தொக்க முகைகளை விளங்குகின்ற தன் பற்களாகக் கொண்டு(11)நம்மைப் பார்த்துச் சிரிக்கும்.

கருத்து: தலைவியிடம் கார் காலத்தில் திரும்பி வருவதாகக் கூறிச் செல்கிறான் தலைவன். கார்காலமும் தொடங்கி முல்லைக்கொடியிலும் அரும்பு வந்துவிட்டது. இருப்பினும் தலைவன் வரவில்லை. முல்லைக் கொடியைப்பார்த்த தலைவி பற்களைப்போன்ற அதன் அரும்புகள் தன்னைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடுவதாக எண்ணுகிறாள்.

II செய்யுளின் இலக்கிய நயத்தை உணர்ந்து படிக்கும் திறன்

இசை, ஓவியம், சிற்பம், நாடகம் ஆகிய கலைகளுள் இலக்கியக் கலையும் ஒன்றாகும். இலக்கியத்தின் சிறப்புகளுள் ஒன்று செய்யுள் கலையாகும். செய்யுளுக்குள் அடங்கியுள்ள எண்ணிலடங்கா மொழி நயங்களைப் பாராட்டும் வண்ணமாக அறிஞர் பலர் ஓவியத்தைப் பேசாப்பாட்டு (dump poetry) என்றும் பாட்டைப் பேசும் ஓவியம் (speaking poetry) என்றும் புகழ்ந்துள்ளனர். ஆபர்குரோம்பி என்ற அறிஞர் செய்யுளானது நம்முடைய வாழ்வினுள் ஊடுருவிச்செல்லக்கூடிய தனிப்பட்டதோர் திறனைப் பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே, செய்யுளைப் படிக்கும் ஒருவர் அவருடைய பட்டறிவையும் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனையும் பயன்படுத்திச் செய்யுளின் நயத்தைப் பாராட்டுவது அல்லது அச்செய்யுளைச் சுவைப்பது இயல்பு. இதன் பயனாகவே ஒரு செய்யுளுக்குப் பல உரைகள் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இருப்பினும், செய்யுளின் உட்கூறுகளை உணர்ந்து கொள்ளவும் அதன் அடிப்படையில் செய்யுள் நயத்தைப் பாராட்டவும் எல்லாருக்கும் ஒரு சில பயிற்சிகள் தேவைப்படுகிறது.

பொதுவாக இலக்கிய நயம் அல்லது இலக்கியச் சுவை அறிதல் என்பது ஒரு செய்யுள் அல்லது ஏதாவது ஒரு இலக்கியத்துணுக்கைப் படித்ததும் நம் மனதினுள் எழுகின்ற இன்பம், உணர்ச்சி முதலியவற்றைக் குறிக்கிறது. இதையே கலை தரும் இன்பம் எனக் கூறலாம். இவ்வின்பமானது மேலே கூறியதைப்போல நம் பட்டறிவு, உணர்வுகள், மனநிலை இவற்றைப் பொறுத்து மாறுபடுகிறது. ஓர்

இலக்கியப் படைப்பாளியும் கூடத் தன் மனதில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகவே செய்யுளைப் படைக்கிறான். ஆக, மனித உணர்வுகளே செய்யுளின் வெளிப்பாடு என்பது தெளிவாகிறது. இதை உணர்ந்த தொல்காப்பியரும் தன் மெய்ப்பாட்டியலில் கீழ்வரும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

*நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப.*

செய்யுளின் வாயிலாக வெளிப்படும் இவ்வுணர்வுகள் தரும் இன்பம் இலக்கியச் சுவையாகும். மேலும், இதுவே செய்யுளின் கவர்ச்சியை அல்லது அழகைக் (aesthetics of poetry) குறிக்கிறது. செய்யுளுக்கான இந்த அழகைப் படித்துணர்ச் செய்யுளினுள் மறைந்து காணப்படும் பல்வகைக் கூறுகளில் கீழ்வரும் **ஐந்து** கூறுகளை முக்கியமானதாகக் கூறலாம்.

1. சொல்லெச்சப் பொருள்
2. புதைநிலைக் கருத்து
3. சொற்களின் பயன்பாடு
4. ஒலி/ஒசை/
5. இசை நயம்

மேலும், இவற்றைப் படிக்கும்போது நாம் புரிந்து கொண்ட பொருளுக்கேற்ற குரல் ஏற்றத்தாழ்வுடனும் தேவையான இடங்களில் அழுத்தமும் கொடுத்துக் கேட்போரையும் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளச் செய்யும் போதுதான் அந்தச் செய்யுள் எந்த நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை வெளிக்கொணர முடியும்.

1. சொல்லெச்சப் பொருள்

புலவர் பொதுவாகப் பா இயற்றும்போது பற்பல தனிப்பட்ட உத்திகளைக் கையாள்வது வழக்கம். அதில் ஒரு உத்தி பல இடங்களில் தான் கூற நினைக்கும் ஒரு கருத்தை நேராகக் கூறாமல் அதற்கு எதிர்மறையான கருத்தைக் கூறுவதாகும். இவ்விதக் கவிதையைப் படிப்பவர் சொல்லெச்சப் பொருளாக வருகிற கருத்தின் நேர்ப் பொருளை உணர்ந்து செயல்படவேண்டும் என்பதே புலவரின்

நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் திருக்குறளில் புலவர் கூறவந்தது 'மாண்பு உடையவர்கள் பல நல்ல நூல்களை வாசித்து மன நல்லர் ஆவது சுலபம்' என்பதாகும். ஆனால், இப்பொருள் இந்தக் குறளில் சொல்லெச்சப் பொருளாக வந்துள்ளது. நேர்ப் பொருளாக வந்துள்ளது 'பல நூல்களை வாசித்தாலும் மனம் நல்லவராக ஆவது மாண்பு இல்லாதவர்களுக்குக் கடினம்' என்பதாகும்.

பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்

ஆகுதல் மாணார்க் கரிது (823)

புதைநிலைக் கருத்து

யான்றோக்குங்கால் நிலன் நொக்கும் நோக்காக்கால்

தான்றோக்கி மெல்ல நகும்.

இந்தத் திருக்குறளின் புதைநிலைக்கருத்தாகத் தமிழ்ப் பெண்களின் ஒட்டுமொத்த பண்பாடே அமைந்திருக்கிறதைக் காணலாம். அதாவது இக்குறளை மேலோட்டமாகப் படிக்கும்போது அதன் பொருள் 'ஒரு பெண் நான் பார்க்கும் பொழுது என்னைப் பார்க்காமல் நிலத்தைப் பார்க்கிறாள் ஆனால், நான் பார்க்காமல் இருக்கும் பொழுதோ என்னைப்பார்த்துத் தனக்குள் சிர்த்து மகிழ்கிறாள்' என்றுதான் ஒருவருக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், இந்தக் கருத்தினுள் தமிழ்ப் பெண்களின் முழுமையான பண்பாடான நாணம், நளினம் முதலியவை மறைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்ப் பெண்களின் பண்பாட்டு அடிப்படையிலான குணநலங்களை உணர்ந்திராத ஒருவரால் இந்த மென்மையான பெண்மையின் உணர்வுகளை, செயல்பாட்டைத் தன் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து அதில் மறைந்திருக்கும் இலக்கிய நயத்தைச் சுவைக்க முடியாது. ஆகவே, புதைநிலையில் மறைந்து காணப்படும் இதன் இலக்கிய நயத்தை உணர்ந்து படிப்பது இன்றியமையாததாகும்.

2. சொற்களின் பயன்பாடு

ஒரு கவிதைக்கு அதன் சொற்களின் பயன்பாடு மிகவும் முக்கியமானதாகும். அதாவது, தகுந்த சொற்களை அந்தக் கவிதையின் பின்புலச் சூழலுக்கேற்ப எவ்வகையில் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும்

ஆனால் மனதில் பதியும் படியாகவும் புலவர் எடுத்துரைக்கிறாரோ அதற்குத் தகுந்தாற்போன்று அக்கவிதை படிப்போர் மனதில் நிலைத்து நிற்கும். மேலும், அந்தக் கவிதையைப் பொருளுணர்ந்து படிக்கும்போது தானாகவே அதைப் படிக்கிறவர் அதற்குரிய இசையைக் கொடுத்துப் படிக்க முற்படுவார். இத்தகைய சிறப்பான மொழியின் வெளிப்பாட்டிற்குப் புலவர் பெருமக்கள் பற்பல உத்திகளைக் கையாள்கிறார்கள். கவிதையின் ஒரு பகுதியிலுள்ள சொற்கள் எல்லாம் எச்சச் சொற்களாக இருக்கலாம், எதிர்மறைச் சொற்களாக இருக்கலாம், வினைச் சொற்களாக இருக்கலாம், ஆச்சரியக் குறியீட்டுச் சொற்களாக இருக்கலாம் அல்லது பெயரடையாகவோ வினையடையாகவோ கூட இருக்கலாம். புலவர் எப்படிப்பட்ட மொழியைப் பயன்படுத்துகிறாரோ படிக்கிறவர் அதற்கேற்றவாறு அந்தக் கவிதையின் கருத்தையும் மொழியையும் பயன்படுத்தி அந்தக் கவிதையை வாசிக்க முயலவேண்டும். ஆசிரியர் அதற்கேற்றவாறு கொடுக்கப்பட்ட கவிதையைப் பகுப்பாய்வு செய்து மாணவனுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் கம்பராமாயணப் பாடலை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பாடலின் பின்புலம்: அறத்தின் துணைவனாகவும் மறத்தின் பகைவனாகவும் விளங்கிய இராமபிரானின் பெருமையை அநுமான் இலங்கை அரசன் இராவணனிடம் எடுத்துரைக்கிறார்.

தேவரும் பிறரும் அல்லன்; திசைக் களிறு அல்லன்; திக்கின்

காவலர் அல்லன்; ஈசன் கைலை அம்கிரியும் அல்லன்;

மூவரும் அல்லன்; மற்றை முனிவரும் அல்லன்; எல்லைப்

பூவலயத்தை ஆண்ட புரவலன் புதல்வன் போலாம்

இந்தச் சிறிய பாடலில் புலவர் மொத்தம் **ஆறு** எதிர்மறைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். நேராகவே இராமபிரானின் புகழை வாழ்த்திப் பாடியிருக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு செய்யாமல் எதிர்மறைச் சொற்களாகவே பயன்படுத்தி அவர் புகழைப் பாடியுள்ளார். ஒரு மொழியைப் பொருளுணர்ந்து படிக்கும் பொழுது அம்மொழியில் வருகிற எதிர்மறைச் சொற்களை உச்சரிப்பதற்கு அம்மொழிக்கென்றே உரிய தனிப்பட்ட குரல் ஏற்றத்தாழ்வும் இசையும், இருப்பதை நாம் எல்லாரும் அறிவோம். இப்பாடலில் பயிற்சி பெறும் மாணவர்க்கு இப்பாடலின் தனிச்சிறப்பை ஆசிரியர் திறன்பட

விளக்கிக்கொடுப்பதோடு அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டும். மேலும், இந்தப்பாடலில் மேலே கூறிய முதல் கருத்தான புதைநிலைக் கருத்தும் இருப்பதைக் காணலாம்.

கம்பராமாயணத்தில் வருகிற மற்றொரு பாடலில் இராமனது அங்க நலங்களை அநுமான் திருமகளுக்குக் காரிகையின் உள்ளங்கொள்ள இயற்கையான முறையில் விளக்கிக்கூறும் பொழுது புலவர் பயன்படுத்தும் எச்சத்தொடர்கள் பாடலுக்கு உயிரோட்டத்தைக் கொடுப்பதோடு இராமனது சிறப்பும், படிப்போர், கேட்போர் மனக்கண்கள் முன் இயற்கையாகவே வந்து நிற்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது.

நீண்டு, குழன்று, நெய்த்து, இருண்டு,

நெறிந்து, செறிந்து, சரிந்து, நெடு நீலம்

பூண்டு, புரிந்து, சரிந்து, கடை

சுருண்டு, புகையும் நறும் பூவும்

வேண்டும் அல்ல என, தெய்வ

வெறியே கமழும் நறுங் குஞ்சி,

ஈண்டு சடை ஆயினது என்றால்,

மழை என்று உரைத்தல் இழிவு அன்றோ?

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு பாடல்களையும் படிக்கும் பொழுது இயற்கையாகவே அதற்கு ஓர் இசையும் படிப்போர் குரலில் ஏற்றமும் எதிர் மறைச் சொல் மற்றும் எச்சத்தொடர்கள் முடிவுறும் இடங்களில் ஒரு மாத்திரை அளவிலான இறக்கமும் வந்துவிடுகிறது. இருப்பினும், இவற்றைச் சரியாக உணர்ந்து பொருளுக்கேற்ற குரல் ஏற்றத்தாழ்வுடனும் நிறுத்தத்துடனும் படிப்பதன் வாயிலாக மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தலாம்

இதைப்போன்று குறுந்தொகையிலுள்ள கீழ்வரும் பாடலில் ஐயம் கலந்த கேள்வியை எழுப்பும் தலைவியின் கூற்றும் பாடலைப் படிப்பதில் கவனத்தைத் தூண்டுகிறது. தலைவனுக்குத் தூதாக வந்த பாணனை ஏற்றுக் கோண்ட தலைவி, இவன் நன்றாகப் பேசுகிறான்; இங்கே விருந்து பெறுவான்

என்று பொருள் படக் கீழ்வரும் பாடலைப் பாடித் தன் விருப்பத்தைப் பாணன் கேட்குமாறு உணர்த்துகிறாள்.

அன்னா யிவனோ ரிளமா ணாக்கன் (அன்னாய் இவன் ஓர் இள மாணாக்கன்)

தன்னூர் மன்றத் தென்னன் கொல்லோ (தன் ஊர் மன்றத்து என்னன்கொல்)

இரந்தூ ணிரம்பா மேனியொடு (இரந்தூண் நிரம்பா மேனியொடு)

விருந்தி னூரும் பெருஞ்செம் மலனே. (விருந்தின் ஊரும் பெருசெம்மலன்)

குறுந்தொகை 33

தலைவி சொல்லாமல் சொல்லும் ஆச்சரியக் கேள்வியானது 'அயல் இடமான இந்த இடத்திலே இவ்வாறு சொல் வன்மையுடன் பேசுவோன் தன் ஊரில் தான் தங்கும் மன்றத்தில் இன்னும் சிறந்த சொல் வன்மையை உடைவன் போலும் என்னும் கருத்தில் **என்னன் கொல்லோ**' என்றாள். இங்கு சொல்லில் வருகிற ஆச்சரியம் கலந்த கேள்வி மற்றும் பாடலின் தொடக்கத்திலிருந்தே தலைவி தனக்குச் சாதகமாகவே பேசித் தன் உடன்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதற்கான கருத்தாடல் திறன் முதலியவை பாடலின் சீரான கருத்தோட்டத்தையும் அதன் அடிப்படையில் இக்கவிதையை ஆற்றொழுக்காகப் படிக்கும் முறையையும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

3. ஒலி / ஓசை

ஒரு பாடலில் வருகிற சொற்களிலுள்ள ஒலிச்சேர்க்கையானது **இரண்டு விதமாக** வெளிப்படுவதைப் பார்க்கலாம். **ஒன்று**, புலவரின் மனத்தில் திடீரென்று எழுந்த உணர்ச்சிக் கீற்றுகளின் வெளிப்பாடு. இந்த வெளிப்பாடானது பல வேளைகளில் துண்டுபட்ட கருத்துக்கோவையாக இருந்தாலும் கூட பெரும்பாலும் படிப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் இனிமையான ஒலிச்சேர்க்கையை உள்ளடக்கி இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் பாரதியாரின் அம்மாக்கண்ணுப் பாட்டைக் கூறலாம்.

எட்டைத் துடைப்பது கையாலே - மன

வீட்டைத் துடைப்பது மெய்யாலே

வேட்டை அடிப்பது வில்லாலே - அன்புக்

கோட்டைப் பிடிப்பது சொல்லாலே.

இந்தப் பாடலிலுள்ள ஒவ்வொரு அடியிலும் அடுக்கடுக்காக வருகிற சொற்களின் சேர்க்கை, மற்றும் தொடர்ந்து வருகிற அடிகளிலும் முதல் அடிக்கு ஈடுகொடுப்பதற்காகவே கையாளப்படுகிற அடுக்குத் தொடர்கள் கண்டிப்பாகப் படிப்போர் மனத்தைக் கவரும் வண்ணமாகவே அமைந்துள்ளது. அது மட்டுமல்ல முதல் மற்றும் மூன்றாம் அடிகள் நடைமுறையில் அன்றாடம் நாம் காணும் அல்லது செயல்படுத்தும் நடப்புகளை விளக்கினாலும் புலவர் இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது அடிகளில் முறையே 'மன வீட்டைத்துடைப்பது மெய்யாலே', 'அன்புக் கோட்டையைப் பிடிப்பது சொல்லாலே' என்ற சமுதாயக் நல்லிணக்கக் கோட்பாடுகளைக் கூறுகிறார். இந்தப் பாடலைவாசிக்கும் போது பொதுவாக அதிகப்படியான ஒலி அழுத்தம் 'கையாலே, மெய்யாலே, வில்லாலே, சொல்லாலே' ஆகிய சொற்களிலும் குரலில் அதிக ஏற்றம் 'மன, அன்பு' போன்ற சொற்களிலும் இயற்கையாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டாயம் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவதாகப் புலவர் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பாடுபொருளையும் அப்பாடுபொருளைக் கருத்துக்கோவையாகப் பாடுவதற்கான பின்புலத்தையும் மனத்தில் நிறுத்தி அதன் அடிப்படையில் தன் கற்பனைத்திறத்தாலும் அனுபவித்தறிந்த உணர்வின் வயிலாகவும் அதற்கே உரிய இயற்கையான ஓசைநயத்துடன் சொற்களை இயற்றும் திறனாகும். இதன் வெளிப்பாடான பாடலின் இலக்கிய நயத்தைப் பாராட்டிப் படிக்கும் திறனைக்குறித்துக் குறிப்பிடும் பொழுது வரதராசனார் (பக்: 70) இலக்கியத்தில் உணர்ச்சி மூவரிடத்தில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். ஒன்று, இலக்கியம் இயற்றிய புலவரின் உணர்ச்சி, இரண்டாவது அதில் வரும் கற்பனை மாந்தரின் உணர்ச்சி, மூன்றாவது, அதைக் கற்பவர் / வாசிப்பவர் பெறும் உணர்ச்சி. ஆனால், இந்த மும்முனை உணர்ச்சிகளோடு ஒருங்கிணைந்து ஒருவர் படிக்கும் போது தன்னுடைய படிப்பாற்றலால் நான்காவது நிலையிலான உணர்ச்சியானது அப்பாடலைக் கேட்பவரிடமும் உருவாகவேண்டும் உருவாக்கவேண்டும். ஆசிரியரின் திறன் இத்தகைய மாணவனை உருவாக்குவதில் வெளிப்படவேண்டும். ஆக, இந்த நான்கு உணர்வுகளும் ஒன்று சேரும்பொழுது அந்தப் பாடலானது, பாடலிலுள்ள கருத்தானது அதை இயற்றியவர் மட்டுமன்றி அப்பாடலைப் படிப்போரிடமும் அதைக் கேட்போரிடமும் கூட இயற்கையாகவே உயிரோட்டமாக உரையாடும் என்று தயக்கமின்றிக் கூறலாம்.

இவ்வாறு பாடுபொருளின் இயற்கையான பின்புலச்சூழலில் தன் உணர்வை வெளிக்கொணரப் புலவர் பற்பல உத்திகளைக் கையாள்வது இயல்பு. அதில் ஓர் உத்தி தான் ஒலியின் அல்லது ஓசையின் பயன்பாட்டைப் பாடலில் கொண்டுவருவது. புலவரால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பாடுபொருளின் கருத்துச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வல்லின, மெல்லின, இடையின ஒலிகள் எவ்வாறு நயம் பட ஒலிக்கின்றன, எவ்வாறு அப்பாடல்களைப் படிக்கும் பொழுது புலவரின் எண்ணங்களின் மற்றும் உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு படிக்கிறவரின் உச்சரிப்பிலும்கூட வெளிப்படுகிறது என்பதைக் கீழ்வரும் செய்யுள்களின் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ் ஒலிகளில் வல்லின எழுத்தொலிகள் வரும் சொற்களுக்குப் பொதுவாகக் கண்டிப்பு, கருத்தழுத்தம், ஆளுமை போன்ற பண்புகள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் இயற்றிய பின்வரும் பாடலை எடுத்துக்காட்டாகக் காண்க.

யுத்தகாண்டம்:

பாடலின் பின்புலம்:

இலங்கை வேந்தன் இராவணன் படைக்கும், அருளின் வடிவான இரம்பிரான் சேனைக்கும் கடும் போர் நடக்கிறது. போரில் இராவணன் படைகள் தோல்வியைத்தழுவும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால், கூற்றுவனும் குலைநடுங்கும் பெருவீரனான இராவணன் தம்பி கும்பகர்ணனோ தேவரிழைத்த மாயத்தால் வாழ்நாளை உறங்கியே கழிக்கிறான். கும்பகர்ணனைத் தமயனுக்காகப் போர்க்களம் செல்ல வீரர்கள் துயிலெழுப்புகிறார்கள். பல உலக்கைகள் கொண்டு இடிக்கும் பொழுது எவ்வித ஓசை எழுமோ அத்தகைய ஓசையுடன் எழுப்புகிறார்கள். அந்த ஓசைக்கு ஏற்றாற்போல் புலவர் இந்தக் குறிப்பிட்ட பாடலில் வல்லின எழுத்தான றகரத்தை மொத்தம் ஒன்பது இடங்களில் பயன்படுத்தி ஒப்பிலா ஓசைநயத்தைத் தன் பாடல்வாயிலாகக் கொண்டுவந்துள்ளார்.

உறங்குகின்ற கும்பகன்ன உங்கள் மாய வாழ்வெலாம்

இறங்குகின்ற தின்றுகாண்; எழுந்திராய் எழுந்திராய்!

கறங்கு போல வில்பிடித்த கால தூதர் கையிலே,

உறங்குவாய், உறங்குவாய்! இனிக் கிடந் துறங்குவாய்!

இந்தப் பாடலை உயிரோட்டமாகப் படிக்கும்போது, நகரத்தில் அழுத்தமும் ஒவ்வொரு சொல்லின் இறுதியில் போதிய நிறுத்தமும் கொடுத்துப் படித்தால் பாடலின் பின்புலத்திற்கேற்ற காட்சி உயிரோட்டமாகக் கண்முன் தோன்றுவதை உணரமுடிகிறது.

இன்னுமொரு பாடலில் அரக்கரின் கூரிய படைகள் இராம பிரானின் படைகளை வளைத்து நிற்குங்கால் கருணை பொங்கும் திருமுகத்தோடு இலங்கிய கண்ணன் வெங்கணை தொடுத்த போது அரக்கர் சேனை அல்லலுற்று அழிந்த காட்சியை வல்லோசை செறிந்த மொழிகளால் கவிஞர் கீழ்க்காணும் பாடலில் சிறப்புறப் பாடுகிறார்.

துடித்தன கடக் கரி; துடித்தன பரித் தேர்;

துடித்தன முடித் தலை; துடித்தன தொடித் தோள்

துடித்தன மணிக் குடர்; துடித்தன தசைத் தோல்;

துடித்தன கழல் துணை; துடித்தன இடத் தோள்

எழுபது விழுக்காடு (மொத்தம் 81 எழுத்துகளில் 57 வல்லொலிகள்) வல்லின எழுத்துகளாலான இந்தப் பாடலின் உயிர் நாடியே வல்லொலிகள் தான். ஏனென்றால் இவ்வல்லொலிகள் தான் உயிரோட்டமாகப் போர்க்களத்தை நம் கண் முன் கொண்டுவருகிறது. ஆகவே, இந்தப் பாடலைப் படிக்கும் பொழுது போதிய அழுத்தத்தை வல்லின எழுத்துகளில் கொடுப்பதோடு ஒருவித மிடுக்குடன் படித்தால் தான் இந்தப் பாடலின் சிறப்பு வெளிப்படுகிறது.

வல்லின எழுத்தொலிகளைப் போலல்லாமல் மூக்கொலிகளான மெல்லின எழுத்துக்களுக்கென்று ஒரு தனிப்பட்ட மென்மையும் அவ்வெழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ள சொற்களுக்கென்று தனிப்பட்ட தன்மையும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். பொதுவாக அவல உணர்வுகள், ஏக்கம், தயக்கம் முதலிய கருத்துகளை வெளிக்கொணர மெல்லின ஒலிகளுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. அவ்வகையில் கீழ்வரும் பாடல் ஓர் ஏக்கப் பாடலாக அமைந்திருக்கிறது.

பாடலின் பின்புலம்:

கோசலை தன் மகன் இராமன் அரசனாவான் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் இளையவன் பரதனை நாடாள மன்னன் பணித்துள்ளான் என்பதைக் கேட்டு மனம் வருந்தினாலும்கூட மன்னனுக்காகவும், குடும்பத்துக்காகவும், நாட்டுக்காகவும் தன்னுள் எழுந்த மனக்குமுறலைத் தாங்கிக்கொள்கிறான். ஆனால், அவ்வேளையில் மைந்தன் இராமன் அன்னையிடம் வந்து மன்னவன் இட்ட வேறொரு பணியான பதினாலாண்டு காலம் கானகம் செல்லவேண்டும் என்பதைக் கூறுகிறான். இக்கொடுஞ்சொல் கேட்ட கோசலை ஏங்கினாள், இளைத்தாள், விம்மினாள், விழுந்தாள். அந்தக் கொடுமையை, ஏக்கத்தைக் கவிஞர் உயிரோட்டமாக நான்கு அடிகளில் 26 விழுக்காடு மெல்லின எழுத்துகளைப் பயன்படுத்திப் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

வஞ்சமோ, மகனே! உனை, மாநிலம்

தஞ்சம் ஆக நீ தாங்கு என்ற வாசகம்

நஞ்சமோ! இனி, நான் உயிர் வாழ்வேனோ?

அஞ்சும்; அஞ்சும்; என் ஆசி உயிர் அஞ்சுமால்!

இந்தப் பாடலைப் படிக்கிறவரின் குரலில் தாயின் அவலமும், சொல்லொணாத் துக்கமும் ஒவ்வொரு சொற்களுக்கும் இடையில் தானாகவே ஏக்கமாக ஒங்கி ஒலிக்க வேண்டும்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வல்லின எழுத்துகள் நிறைந்த கும்பகர்ணனைத் துயிலெழுப்பும் பாடலையும் போரில் அல்லலுறும் படையினரின் அவலத்தை எடுத்தியம்பும் பாடலையும் படிக்கும்பொழுது குரலில் ஏற்படுகிற விறுவிறுப்பும் துடிப்பும் மெல்லின ஒலிகள் நிறைந்த தாயின் ஏக்கப் பாடலைப் படிக்கும் போது முற்றிலும் மறைந்து விடுகிறது என்பதை இப்பாடல்களைப்படிப்பதில் பயிற்சி பெறும் மாணவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

அவலச் சுவையல்லாமல் மெல்லின் ஒலியினால் ஏற்படுகிற இன்னுமொரு உணர்வினைக் கீழ்வரும் பாடலில் காணலாம்.

பாடலின் பின்புலம்:

அரக்கன் தங்கை சூர்ப்பனகை வஞ்சினம் பூண்டு, இராமபிரான் மேல் மையலுற்றுத் திருமகள் அருளால் திருந்திய வடிவத்துடன் கட்டழகு வாய்ந்த ஒரு கன்னியாய்க் கமலக் கண்ணன்

கண்ணெதிரே தோன்றுகிறாள். இந்த வஞ்சமகள் வருகையை, அவளுடைய மயிலின் சாயலை, அன்னத்தின் அணி நடையைக் கவிஞர் மெல்லின ஒலிகளைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்திக் கீழ்வருமாறு கவி நயத்துடன் எடுத்துக் கூறுகிறார். இப்பாடலின் நயமே மெல்லின ஓசையில் உள்ளதால் ஒவ்வொரு மெல்லின ஓசையை உச்சரிக்கும் போதும் அவ்வொலியில் போதிய அழுத்தம் கொடுத்துப் படிக்கவேண்டும். மேலும், ஒவ்வொரு அடியின் இறுதியிலும் அரை மாத்திரை அளவிலான நிறுத்தமும் பாடலுக்கு உயிருட்டம் தரும்.

பஞ்சி ஒளிர், விஞ்சு குளிர் பல்லவம் அணுங்க,

செஞ் செவிய கஞ்சம் நிகர், சீறடியள் ஆகி,

அஞ் சொல் என மஞ்சை என, அன்னம் என, மின்னும்

வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்ச மகள் வந்தாள்.

வல்லின மெல்லின எழுத்தொலிகளைப்போன்று இடையின எழுத்துக்களால் உருவாக்கப்படும் சொற்களுக்கும் கூடத் தனியொரு மென்மையும் குழைவும் இருக்கிறதைத் தமிழ் மொழியில் இயல்பாகவே காணமுடிகிறது. கம்பராமாயணத்தின் யுத்தகாண்டத்தில் வருகிற கீழ்க்காணும் பாடலை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

பாடலின் பின்புலம்:

சீலம் வாய்ந்த சீதையைத்தேடி வானரமன்னன், அறத்தின் வேலியாயமைந்த அநுமான் தென்திசை நோக்கிச் செல்கிறான். மாலைக் கதிரவனின் மஞ்சள் வெயிலில் பொன்மயமாகத் திகழ்ந்த இலங்கை நகரை மாருதி பவளமால் மலையிலிருந்து பார்க்கிறான். இலங்கை மாநகரின் எழிலில் மயங்கி நிற்கும் மாருதியின் செவிகளில் இலங்கை வாழ் இளம் மாதர், தங்கள் கைகளில் கிளிகளை வைத்துச் சீராட்டிச் செஞ்சோறுட்டும்பொழுது எழுகிற இனிமையான நன்மொழிகள் இளங்காற்றோடு கலந்து விழுகிறது. இந்த மென்மையான, மிகவும் இரசித்துப் போற்றுதற்கரிய உணர்வை, அனுபவத்தைக் கவிஞர் இடையின எழுத்துகளைப் பெரும்பான்மையான இடங்களில் (24) பயன்படுத்திப் பாடல் இயற்றுகிறார். குழலையும் யாழையும் மாந்தர் மென்மொழிக்கு உவமையாகக் கூறும் கவிஞரின் பாடல் கீழ்க்கண்டவாறு ஒலிக்கிறது.

சூழலும் வீணையும் யாமும் என்று இணையன குழைய,

மழலை மென்மொழி, கிளிக்கு இருந்து அளிக்கின்ற மகளிர்,

சூழலும் நல் நெடுந்தட மணிச் சுவர்தொறும் துவன்றும்

நிழலும், தம்மையுன், வேற்றுமை தெரிவு அரு நிலைய

கம்பராமாயணத்தில் வேறொரு சூழலில் தன்னால் சிறைவைக்கப்பட்டத் திருமகளைக் காண இதுகாறும் பிறர் முன்னே தலைகுனியாத கொற்றவன், இலங்கை மன்னன் இராவணன் தாங்கவொணா மையலின் பொருட்டுச் சிறையிருந்த தையலின் முன்னே தளர்ந்து நின்று, விழுப்பெரும் செல்வத்தை வெறுத்து வீசி எறிந்து வறியவனாய்க் கானகத்தில் அலைந்து திரியும் உன் கணவனை நினைத்து வற்றியுலர்தல் அறிவுடைமைக்கு அழகாகுமோ? என்று வினவுகிறான். ஒரு பெண்ணின் தயை நாடிக் காலையும் மாலையும் ஊணுறக்க மின்றி நொந்து நிற்கும் ஒருவனுடைய குழைவையும் நெளியையும் இடையின ஒலிகள் நிறைந்த கவிதையாகக் கீழ்வரும் பாடலில் கம்பர் வர்ணித்துள்ளார்.

பொருளும், யாமும், விளரியும், பூவையு,

மருள, நாளும், மழலை வழங்குவாய்!

தெருளும் நான் முகன் செய்தது, உன் சிந்தையின்

அருளும், மின் மருங்கும், அரிது ஆக்கியோ?

இவ்விரு பாடல்களையும் படிப்போர் அரை மாத்திரைக்கும் மேலாகச் சொற்களுக்கிடையில் நிறுத்தம் செய்யாமல் தொடர்ச்சியாகக் குழைவோடும் நெளியோடும் எல்லா இடையின ஒலிகளையும் தெளிவாக நளினத்துடன் உச்சரித்துப் படிக்கும்போது பாடலின் பின்புலமும் அந்தக் காட்சியும் நம் மனக்கண் முன் உயிரோட்டமாகத் தவறாமல் வருவது திண்ணம்.

4. இசை நயம்

பாடல் ஒன்றைப் படிக்கும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய, மற்றும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான நான்கு கருத்துகளை மேலே கண்டோம். ஐந்தாவது கருத்தாகப் பாடலின் கருப்பொருள், பின்புலம், பாடலிலுள்ள கருத்துகளுக்கும் எழுத்துகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, மொழிப்பயன்பாடு முதலியவற்றை மனதில் கொண்டு ஏற்ற இசையுடன் படிப்பதைப் பாடலின் இசை

நயம் பாராட்டிப் படித்தல் எனக் கொள்ளலாம். இசை வாசிப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது சண்முகம் (பக்:176) 'இசை வாசிப்பு என்பது, இசைக்கு அதாவது ராகத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சீர், அடி அமைப்பு பற்றிக் கவலைப்படாமல் பாடுவது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாகப் பொருள் வாசிப்பின் போது கேட்பவருக்குப் பொருள் புலப்பாடு சுலபமாக இருக்கலாம். ஆனால், ஒரு கவிதையில் யாப்பின் வாயிலாகக் கவிஞன் எந்தக் குறிப்பை உணர்த்துகிறானோ அது பொருள் வாசிப்பின் போது தெளிவுபடாமல் போய்விட வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மேலே குறிப்பிட்டதைப் போன்று புலவன் தன் உணர்ச்சியைப் பாக்கள் வாயிலாக வெளிக்கொணர்வதற்குத் தன் கவிதையில் பல உத்திகளைக் கையாள்வது வழக்கம் என்பதை நாம் மேலே பார்த்தோம். அந்த உணர்ச்சிகளை மனதில் நிறுத்தி ஒருவர் படிக்கும்பொழுது இசையின் வாயிலாகவும் உகந்த குரல் ஏற்றத்தாழ்வின் வாயிலாகவுமே வெளிக்கொணர முடியும், வெளிக்கொணர வேண்டும். இதுவே பொருளுணர்ந்து, பொருளுணர்த்திப் படிக்கும் திறனாகும். ஆகவே, கேட்பதற்கு இனிமையான இசை வாசிப்பையும் பொருளை உணர்த்தும் பொருள் வாசிப்பையும் கலந்து சந்தத்துடன் தூக்கையும் மனத்தில் கொண்டு வாசிப்பதுவே சாலச் சிறந்தது எனலாம். இத்தகைய வாசிப்பு முறையே கேட்கிறவரையும் கூட பாட்டின் இசையிலும் கருத்திலும் கவனம் செலுத்துமாறு செய்து படிப்போரிடமும் கேட்போரிடமும் படைப்பாற்றல் திறனையும் ஊக்குவிக்கிறது.

செய்யுள் வாசிப்பும் படைப்பாற்றலும்

மேலே கூறப்பட்ட ஐந்து கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஒருவர் கவிதை படித்தலில் முழுமையாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதோடு அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாகக் கவிதை படைப்பதிலும் முனைப்பு காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால், இந்தக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட நான்கு மொழித்திறன்களின் உயர் நிலைத்திறன் வளர்ச்சி என்பது ஒவ்வொரு திறனிலும் புதிய சிந்தனைகளை ஒருவர் படைப்பதாகும். அதாவது, பகுப்பாய்வு செய்து கேட்கும் திறன், மற்றும் அவ்வாறு கேட்கும் பொழுதே புதிய சிந்தனைகளை மனதில் நிறுத்திப் புதிய கருத்துகளை

உருவாக்குதல், சரளமாகக் கருத்துக்கோவையுடன் புதிய சிந்தனைகளைப் பேசுதல், பகுப்பாய்வு செய்து படித்தல், புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கி எழுதுதல் முதலியனவாகும். ஆக, அடுத்தகட்டமாகச் செய்யுள் படித்தலைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர் மாணவனிடம் எதிர்பார்ப்பது உயர்நிலைத் திறனான கவிதை படைக்கும் திறனாகும். மேலே குறிப்பிட்ட படிநிலைகளின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் மாணவனிடையே செய்யுள் வாசிக்கும் திறனை மேம்படையச்செய்தால் அதன் பயனாக மாணவனுள் தானும் கவிதை படைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நெருடல் கண்டிப்பாக ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆசிரியரும் படைப்பாற்றலும்

படைப்பாற்றல் திறனைப் பற்றிப் பொதுவாக எல்லாரிடமும் தவறான கருத்து நிலவுகிறது. அதாவது, படைப்பாற்றல் பிறவியிலேயே ஒருவருக்குக் கிடைத்திருக்கும் வரப்பிரசாதம். இதில் எல்லாராலும் வெற்றிபெற முடியாது என்பதாகும். ஆனால், ஆய்வுகள் இக்கருத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது, எவ்வகைகளில் படைப்பாற்றல் திறன் வளர்ச்சிக்காக நாம் நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறோமோ அதன் அடிப்படையில் படைப்பாற்றல் திறனும் நம்முள் வளர்ச்சி அடையும் என்பதே ஆய்வறிஞர்களின் கருத்து. இந்தக் கருத்தை மனதில்நிறுத்தி ஆசிரியர் மாணவனைக் கவிதை படைப்பதில் ஊக்குவிக்கவேண்டும். **ஜியார்ஜ் லேண்ட்** என்பவர் அவருடைய ஆய்வில் ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் ஒவ்வொரு விதமான படைப்பாற்றல் திறன் ஒளிந்துள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறார். **இந்தத் திறனைப் படிப்படியாக வெளிக் கொண்டுவர, லேண்ட் கீழ்க்கண்ட 5 கருத்துகளை முன்வைக்கிறார்.**

- அ. திறன் அறிதல் (identification of the skill)
- ஆ. ஊக்கம் (encouragement)
- இ. ஏற்புடைய சூழல் (conductive environment)
- ஈ. பகுப்பாய்வுச் சிந்தனை (analytical thinking)
- உ. இடைவிடாப் பயிற்சி (constant practice)

மாணவன் ஒருவனிடம் படைப்பாற்றல் திறனை வளரச் செய்வதில் ஆசிரியரின் பங்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். முதல்படியாக ஆசிரியர் தன் மாணவனிடம் ஒளிந்துள்ள படைப்புத்திறனைக் கண்டுகொள்ள முயலவேண்டும். அதற்கான பற்பல முயற்சிகளை மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் அவ்வப்போது எடுக்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகக் கிளர் சிந்தனைத் திறனும் பகுப்பாய்வுத் திறனும் ஒருவருள் மறைந்திருக்கும் படைப்பாற்றல் திறனைத் தூண்டுவதற்குச் சிறந்த ஊன்றுகோலாக அமைகிறது என்பதை ஆசிரியர் உணரவேண்டும். மேலும், இச்சிந்தனைகளோடு உள்முரண்பாட்டுச் சொற்றொடர்கள், கருத்துகள் ஆகியவற்றைத் தலைப்பாகத் தெரிவு செய்து பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையில் மாணவனை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள ஆசிரியர் ஒரு கிரியா ஊக்கியாக இருக்கவேண்டும். இவை ஒரு படைப்புக்கு மிகவும் பயனுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் இத்தகைய உள் முரண்பாட்டுத் தொடர்களை **oxymorons** என்று அழைப்பார்கள். தமிழில் இவை **முரணணி** என்று வழங்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகத் '**தெளிவாகத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர், கொடுமான அழகு, தொடாமல் தொடுகிற உறவுகள், மலராமல் மலர்கின்ற பூக்கள், உணவிருந்தும் உண்ணாமல் வளர்கின்ற குழந்தைகள்**' முதலிய தொடர்களைக் கூறலாம்.

சான்றாக, நள்ளிரவில் ஒரு பட்டப்பகல் என்ற ஒரு முரணணியைப் பயன்படுத்திச் சமுதாயம், குடும்பம், அரசியல், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி முதலிய பல கோணங்களிலிருந்து அவரவர் அறிவுக்கேற்றவாறு சிந்தித்துக் கவிதை படைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாணவன் படைத்த கவிதையை வகுப்பில் படிக்கச்செய்து பிற மாணவர்களின் கருத்துகளைக் கேட்டறிந்து ஒவ்வொரு கவிதையின் மொழி, கருத்துச் செறிவு, யாப்பு, உவமையின் பயன்பாடு முதலியவற்றை வகுப்பில் கலந்துரையாடி கவிதைகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்க வேண்டும். பிறர் படைத்த கவிதைகளை எடுத்துக்காட்டாக வகுப்பில் பயன்படுத்திப் போலச்செய்தல் பயிற்சியின் வாயிலாக மாணவர்களைப் படைக்கச் செய்யவேண்டும். ஒரு கவிதையின் கருப்பொருளுக்கும் சூழலுக்கும் நிறைந்த தொடர்பு இருக்கிறது என்று இந்தக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் நாம் பார்த்தோம். அதை ஆசிரியர் உணரவேண்டும்.

ஒரு தற்காலக் கவிஞன் படைத்த கீழ்வரும் கவிதையை எடுத்துக்காட்டாக இங்கு காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டான தற்காலத்திலும் காடும் காவும் கவின் மிகு கழனியும் குன்றும் குன்றமும் அருவியும் குளிர்ப் பூந் தென்றலும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், வேறுபட்ட ஒரு சூழலில், வானளாவிய கட்டடங்களுக்கு நடுவில் வாழும் ஒரு படைப்பாளிக்குத் தான் வாழும் சூழல் வேறுபட்டுக் காட்சி அளிக்கிறது. தான் வாழும் சூழல் மனிதன் இயற்கைக்கு அளித்த கொடுமையின் விளைவே என்று எரிச்சலுடன் **உற்று நோக்கி** மனத்துள் **உணர்ந்து** தன் நடையில் இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்.

மனிதன்

நிர்வாணமாயிருந்தான்

இயற்கை

மானமுடன் இருந்தது

மனிதன்

நாகரிகம் அடைந்தான்

இயற்கை

நிர்வாணமானது

சி.சு. இராசராசன்

மாணவர்கள் தங்கள் பட்டறிவுக்கு ஏற்ப ஒரு கவிதையின் பொருளைப் புரிந்து கொண்டு மதிப்பீடு செய்து போலச்செய்தல் என்ற உத்தியைப் பயன்படுத்திக் கவிதை படைக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலையும் அதன் அடிப்படையில் தற்காலக் கவிஞரால் படைக்கப்பட்ட ஒரு கவிதையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்.

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்

யானு நீயு மெய்வழி யறிதும்

செம்புலப் பெயனிர் போல

அன்புடை நெஞ்சத் தரங்கலந் தனவே

(குறுந்தொகை 40)

இந்தக் குறுந்தொகைப்பாடலைத் தழுவித் தற்போதய சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப படைக்கப்பட்ட ஒரு பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

உனக்கும் எனக்கும் ஒரே ஊர்

வாசுதேவ நல்லூர், ஒரே மதம்

திருநெல்வேலி சைவப்பிள்ளை மார்

வகுப்பும் கூட,

உந்தன் தந்தையும் எந்தன் தந்தையும்

சொந்தக்காரர்கள், மைத்துனன்மார்கள்

எனவே,

செம்புலப்பெயல் நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே - மீரா

ஒருவேளை குறுந்தொகைப்பாடலைப் போன்று மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தற்காலப் படைப்பு அத்துணைப் பொருட் செறிவு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், இதையும் ஒரு படைப்பாகவே கருதவேண்டும். இத்தகைய படைப்புகளைப் பார்க்கும் மாணவர்களிடையே பல கிளர் சிந்தனைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை ஆசிரியர் பயன் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

செய்யுள் வாசிப்பும் மதிப்பீடும்

கற்றல் கற்பித்தலில் மதிப்பீடு என்பது தவிர்க்க முடியாத, தவிர்க்கக் கூடாத ஓர் அளவையாகும். ஒவ்வொரு திறனையும் படிப்படியாக மேம்படையச் செய்வது மதிப்பீடு செய்து திறன் வளர்த்தல் என்றால் அது மிகையாகாது. ஒருவர் செய்யுளைப் படிக்கும் பொழுது கீழ்வரும் மூன்று படி நிலைகளில் மதிப்பீடு செய்யவேண்டும்.

1. படிக்கிறவர் படிக்கும்பொழுது தன்னைத்தானே மதிப்பிட்டுக் கொள்ளும் நிலை
2. கேட்கிறவர் படிக்கிறவரை மதிப்பீடு செய்யும் நிலை
3. கேட்டவரின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் படித்தலிலுள்ள குறை நிறைகளைக் கண்டறிந்து தன் படித்தல் திறனை மேம்படுத்திக் கொள்ளும் நிலை

1. படிக்கிறவர் படிக்கும்பொழுது தன்னைத்தானே மதிப்பிட்டுக்கொள்ளல்

ஒரு மொழியில் புலமை பெறவேண்டுமென்றால் அம்மொழியை இடைவிடாமல் கேட்டு, அதில் பேசி, படித்து அம்மொழியில் எழுதுகிற பயிற்சி இன்றியமையாததாகும். எவ்விதப் பயிற்சியாக இருந்தாலும் அதன் அடிப்படை நோக்கங்கள், பயிற்சியின் குறிக்கோளின் அடைவை மேம்படுத்துவதும் மதிப்பிடுவதுமாகும். ஆகவே, மொழியில் புலமை பெறுவதற்கான முதல் படி அம்மொழித்திறன்களில் போதிய பயிற்சியும் சுய மதிப்பீடுமாகும். பாகுபாடற்ற சுயமதிப்பீட்டின் அடிப்படையில்தான் ஒருவர் தன் திறமையை அவ்வப்போது மேம்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். படித்தல் திறனளில் வளர்ச்சி பெறுவதில் கூட இவ்விதிக்கு விலக்கு கிடையாது. ஆகவே, கவிதை படிக்கும் போது கீழ்க்காணும் ஆறு நிலைகளில் ஒருவர் சுய மதிப்பீடு செய்யக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

அ. தெளிவான உச்சரிப்பு

ஆ. கவிதையில் வருகிற சந்திகளைப் பிரிப்பதில் போதிய கவனம்

இ. பொருளுக்கு ஏற்றவாறு கவிதையிலுள்ள சொற்களையும் தொடர்களையும்

கொண்டுகூட்டிப் படிக்கும் திறன்

ஈ. பொருளுக்கேற்ற குரல் ஏற்றத்தாள்வுகளைத் திறம்படப் பயன்படுத்துதல்

உ. படிக்கப்படும் கவிதையின் பின்புலத்தை அறிந்திருத்தல்

ஊ. பின்புலம் மற்றும் கவிதைக்கான ஏற்ற இசையுடன் படிக்கும் திறன்

மேலே கூறப்பட்டுள்ள ஆறு கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஒருவர் பற்பல செயல்முறைப் பயிற்சிகளைக் கடைபிடித்துத் தன்னைத்தானே சுய மதிப்பீடு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

2. கேட்கிறவர் படிக்கிறவரை மதிப்பிடல்

கவிதை படிப்பதைக் கேட்கிற ஒவ்வொருவரும் அக்கவிதையை நயம் பாராட்டி அனுபவித்துக் கேட்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்த நோக்கத்தோடு ஒருவர் கவிதையைக் கேட்கும்பொழுது அவருடைய எதிர்பார்ப்பு பொதுவாகக் கவிதை படிக்கிறவர் மேலே கூறப்பட்டுள்ள ஆறு கருத்துகளின் அடிப்படையில் கவிதை படிப்பதில் தன் கவனத்தைச் செலுத்துகிறார என்பதாக இருக்கும். மேலும், இதன் அடிப்படையிலேயே அவருடைய மதிப்பீடும் அமைந்திருக்கும். இந்த மதிப்பீடுதான் படிக்கிறவரை எடை போடும் ஓர் அளவு கோலாக அமையும். இதன்

அடிப்படையில்தான் படிக்கிறவர் தன் படிக்கும் திறனில் இருக்கிற குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை மேம்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

3. குறை அறிதலும் படித்தல் திறன் வளர்ச்சியும்

ஒரு பாடலைப் படித்து முடித்ததும் படித்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரிடம் கலந்துரையாடிப் படித்ததில் இருந்த நிறை குறைகளைக் கண்டறிந்து குறைகள் ஏதாவது இருந்தால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். இதன் வாயிலாக நாம் நம் படித்தல் திறனில் மென்மேலும் முன்னேற்றம் காணமுடிகிறது.

ஓர் ஆசிரியர் பல பெரிய பட்டங்கள் பெற்றவராக இருக்கலாம், பட்டறிவு நிறைந்தவராக இருக்கலாம் ஆனால் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆர்வம் இல்லாமலிருந்தால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. இதற்கு நேர் மாறாகப் பட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பினும் பட்டறிவு குறைவாக இருப்பினும் கற்றல் கற்பித்தலில் இருக்கிற ஆர்வத்தால் ஓர் ஆசிரியர் சிறந்த பெருமையை அடைய முடியும்.

துணை நூல்கள்

Abercrombi, L. The idea of Great Poetry,

சாமிநாத ஐயர், உ. வே. 2009. உ.வே.சா Publishers. Chennai குறுந்தொகை மூலமும்

உரையும்.

சண்முகம், செ. வை. 2010, குறள் வாசிப்பு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், இந்தியா.

வரதராசன், மு.1959. இலக்கியத்திறன். பாரி நிலையம், சென்னை.

பாராதியார் பாடல்கள்

சேதுப்பிள்ளை. ரா.பி, 2004.கம்பர் கவி இன்பம், கம்பன் கழகம், இராஜபாளயம், இந்தியா.

திருஞானசம்பந்தம், ச, 2011. தொல்காப்பியம்-எழுத்ததிகாரம் மூலமும் உரையும், கதிர் பதிப்பகம்,

திருவையாறு